

[Steen Folke]

altid gå ind på: Det ville være rart at høre lidt mere om, hvad det egentlig er, ministeren har så stor sympati for i forslaget, og hvad det er, hun måske ikke har så stor sympati for. Jeg ville egentlig godt vide lidt mere om, hvor den sympati ligger. Det kunne antyde noget om, hvad der konkret kunne gøres.

Vi er enige i – og har også skrevet i bemærkningerne – at der ikke er patentløsninger, der lige kan løse det hele tju-bang. Men vi mener alligevel, der er tilstrækkelig viden om tingene til, at man kan gøre en række ting som dem, vi foreslår. Det er klart, at vi er åbne også over for andre forslag på nogle af områderne.

Fru Jytte Andersen var mere konkret og gik ind på de enkelte punkter i forslaget – nogle af dem i hvert fald – og udtrykte også stor sympati for det hele og ville arbejde positivt for det i udvalget. Det er vi stadig glade for. Alligevel var der også på nogle af de konkrete punkter lidt mere, der pegede på en afvisning.

Lad mig tage punkt 1 om, at alle indvandrerbørn over 4 år skal have tilbud om gratis ophold i en daginstitution. Det var både fru Jytte Andersen og fru Marianne Bentsen-Pedersen og hr. Bernhard Baunsgaard inde på og blandt de partier, der i øvrigt har udtalt sig positivt, også hr. Alfred Hansen. Alle er gået mere eller mindre imod det punkt. SF ikke så kategorisk, men alligevel.

Jeg må sige til fru Jytte Andersen, at jeg begriber ikke den argumentation, der lægges frem: da man ikke kan indføre gratis daginstitutionsplass til alle – og det er der ikke råd til; det ville da ellers være udmærket – så kan man heller ikke gøre det for denne kategori.

Jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen. Jeg forstår den specielt ikke, når jeg har hørt en minister fra fru Jytte Andersens eget parti sige i en redegørelse, at man går ind for positiv særbehandling. Det er et grundlæggende princip. Der siges oven i købet i ministerens redegørelse udtrykkeligt: på dette uddannelsesmæssige område.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Jytte Andersen: hvad er denne principielle tilslutning til princippet positiv særbehandling værd, hvis den, så snart den skal omsættes i praksis, bliver afvist med, at det kan vi ikke, for hvis vi gør noget for indvandrerbør-

nene, bliver vi jo nødt til at gøre det for alle børn, og det har vi slet ikke råd til, og så må vi hellere lade være med at gøre noget som helst? Det er den argumentation, der er ført frem.

Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at man ikke kan gennemføre det specielt for indvandrerbørn, ligesom man på en række andre områder kan give en positiv særbehandling. Det har regeringen erklæret sig rede til. Jeg vil også gerne, hvis undervisningsministeren vil forklare regeringens holdning, have at vide, hvorfor netop denne form for positiv særbehandling er udelukket i modsætning til alle mulige andre ting, som man gerne vil gå ind for.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen afviste ikke på samme måde, men var alligevel usikker på, om det var en god idé, og mente, at det kunne forøge hetzen mod indvandrerbørn, hvis man gjorde noget sådant. Det argument kan bruges over for en hvilken som helst rimelig foranstaltning, vi kan lave. Så må vi hellere lade være at gøre noget. Det mener jeg er konsekvensen. Hvis ikke man vil være med til at gøre ting af denne art, så kan man ikke gøre noget særligt for indvandrerbørnene, for en del af det vil være positiv særbehandling. Det tror jeg i og for sig SF i princippet er enig i. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man lige præcis ikke må gøre det på dette område.

Hr. Bernhard Baunsgaard har misforstået dette punkt. Det var ligesom om, der var noget med, at alle indvandrerbørn skulle hen i daginstitutionerne. Det har vi aldrig sagt, og det står der ikke i forslaget. Der står, at de skal have et tilbud om det. Jeg er enig i, at det sikkert vil være et mindretal, der vil udnytte det tilbud, og derfor vil det altså heller ikke blive specielt kostbart at indføre noget sådant. Det vil nok ikke være særlig mange i første omgang. Det kan forhåbentlig blive lidt flere hen ad vejen. Jeg mener, det vil være en vigtig ting at gøre, og i hvert fald er det for dårligt, hvis det skal være økonomiske argumenter, der skal afvise noget i den retning.

Et par af de borgerlige ordførere var jo mere negative over for forslaget, og det var selvfølgelig ikke uventet. Hr. Halvgaard følte, at han var valgt til at have et ansvar over for de danske. Det undrer mig ikke spor, at fremskridtspartiet ikke føler noget som helst